

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **S. I. R.**
státní příslušnost Bangladéšská lidová republika
zastoupený Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Stodolní 834/7

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlím 140 21 Praha 4, Náměstí Hrdinů 1634/3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2025 č. j. MV-42562-4/SO-2025, o vydání
povolení k přechodnému pobytu

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2025 č. j. MV-42562-4/SO-2025 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 16 269,40 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 1. 2025 č. j. OAM-2081-34/PP-2024, kterým byla I. podle § 87e, odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, neboť žalobce nepředložil náležitosti uvedené v § 87b odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., II. podle § 87e odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., stanovena žalobci lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že v napadeném rozhodnutí se žalovaná nedostatečně vypořádala s namítanou procesní vadou a vyslovil přesvědčení, že nebyl řádně vyzván k doložení tvrzených chybějících náležitostí žádosti, tj. dokladu prokazujícího pojištění na území České republiky, neboť proces doručení byl v rozporu se zákonem. Žalobce uvedl, že žalovaná v napadeném rozhodnutí sama připouští, že obě poštovní zásilky, tedy jednak obsahující výzvu k doložení chybějící náležitosti a také k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, se nepodařilo doručit přímo na adresu pobytu. Dle údajů na vrácených zásilkách byly uloženy na příslušné pobočce České pošty a žadateli bylo zanecháno údajně poučení s výzvou k vyzvednutí, přičemž mu byly zásilky z důvodu nevyzvednutí doručeny fikcí postupem podle §24 odst. 1 správního řádu a následně měly být zásilky vloženy do schránky žalobce, nicméně však byly vráceny zpět správnímu orgánu I. stupně s poznámkou, že adresát nemá poštovní schránku. Uvedené svědčí samo o sobě o vadném postupu provozovatele poštovních služeb při doručení. Samotná komise připouští, že žadatel byl vyzván k vyzvednutí zásilek a bylo mu zanecháno poučení, na druhou stranu uvádí, že žalobci nebylo možné zásilky ani po doručení fikcí doručit z důvodu neoznačené schránky, což je v příkrém rozporu a je zjevné, že pokud bylo možné provozovatelem poštovních služeb údajně zanechat žalobci výzvu k vyzvednutí zásilek spolu s poučením, pak zcela jistě musela být poštovní schránka žalobce tomuto doručovateli známa. Je tedy s podivem, že při údajném následném opětovném doručení zásilek nebylo možné tyto vhodit do schránky a byly vráceny zpět. Uvedené naopak osvědčuje laxní přístup doručovatele, který se nenamáhal zásilky opětovně doručit po údajném doručení fikcí a rovnou přistoupil k jejich vrácení správnímu orgánu, což nelze klást k tíži žalobce. Pokud tedy je tvrzeno, že neměl označenou schránku, nebylo logicky možné mu v daném případě zanechat ani řádnou výzvu k vyzvednutí spolu s poučením, a tudíž z důvodu absence řádného poučení a výzvy nemohlo dojít po právu k doručení výzvy fikcí postupem dle §24 odst. 1 správního řádu s následky zamítavého rozhodnutí.
3. Nadto pokud žalovaná vychází při svém rozhodnutí ze závěru, že skutečnost, že žadatel neměl označenou schránku, byla osvědčena i poslední provedenou pobytovou kontrolou, je nutné mít na zřeteli, že tato kontrola však předcházela rozhodnutí správního orgánu I. stupně v meritě věci a pouze lhostejnost či alibismus by mohl bránit kontrolujícímu úředníkovi při tomto zjištění upozornit žalobce na neoznačenou schránku nadto v situaci, kdy z obsahu spisu bylo zjevné, že žádost dle závěru správního orgánu trpí vadou chybějící

náležitosti a bylo na místě předpokládat, že bude vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí a bude zapotřebí mu za tímto účelem doručit oznámení k uplatnění tohoto práva. Proto je nabíledni, že bylo naopak záměrem správního orgánu toliko formálně dostát procesním povinností, ale již při kontrole bylo kontrolujícímu úředníkovi zřejmé, že by bylo nemožné v případě neoznačené schránky doručit žalobci zásilku, natož výzvu k jejímu vyzvednutí a poučení, aby bylo možné doručit zásilku fikcí v souladu s platným právem. Takový postup správního orgánu nemůže požívat právní ochrany, když se jedná zjevně o záměrné a vědomé krácení procesních práv žalobce, které však mají za následek velmi citelný zásah do jeho rodinného života vlivem negativního rozhodnutí vydaného v důsledku přepjatého formalismu při striktní aplikaci zákonných norem bez přihlédnutí k přiměřenosti takového rozhodnutí tam, kde je zjevně nepřiměřené.

4. Žalobce dále namítal, že žalovaná dospěla k nesprávnému závěru o tom, že rozhodnutí se jeví přiměřeným, s argumentací, že žadatel má možnost podat si opětovně žádost o povolení přechodného pobytu a doložit zákonem stanovené náležitosti, případně má možnost požádat si o jiný typ pobytového oprávnění. Takovou možnost totiž bez fatálních následků ve sféře rodinného života nemá, neboť s ohledem na stanovení lhůty 30 dnů k vycestování z území je nucen svou rodinu opustit a vrátit se do země původu. Tam by procedura takové opětovné žádosti o povolení k přechodnému pobytu či vyřízení jiného pobytového oprávnění byla zdoluhavá nadto s nejasným výsledkem. Zejména nezletilý syn by tak byl vystaven odloučení na nepřiměřeně dlouhou dobu, což nelze akceptovat a považovat za únosnou míru zásahu do rodinného života a především zájmu nezletilého syna na stálou péči otce. Přitom nemá, s ohledem na povinnost opustit území a vycestovat ve stanovené lhůtě, žádnou možnost si legalizovat svůj pobyt na území opětovnou žádostí o jakýkoliv typ pobytového oprávnění, neboť její podání prostřednictvím příslušného správního orgánu zde na území za současného setrvání s rodinou bez nutnosti opustit území je zákonem o pobytu cizinců vyloučeno.
5. Žalobce uvedl, že rozhodnutí žalované je v rozporu s čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť jak již bylo zmíněno, za dlouhou dobu pobytu si žalobce vybudoval soukromé a ekonomické zázemí v České republice, jeho rodinný život pak poznamenává rozhodnutí správního orgánu tím, že žalobce by zpřetrhal vazby se svým nezletilým synem, svou družkou, ale i otcem a bratry, tedy nejbližšími příbuznými, kteří žijí všichni v České republice a se kterými má velmi blízký vztah, často je navštěvuje a udržuje s nimi blízký kontakt.
6. Správní orgány měly povinnost provést test proporcionality, tedy určit, je-li rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu na území účastníku přiměřené a nezbytné vzhledem k právu účastníka a jeho rodiny vést rodinný život. Tato úvaha v rozhodnutí o nevydání povolení k přechodnému pobytu chybí, což je činí nepřezkoumatelným a Komise nesprávně a zcela účelově bagatelizuje toto posouzení s odkazem na chybějící námitky. Nemohl zjevně předpokládat negativní rozhodnutí, aby již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně dotvrdil skutečnosti odůvodňující nepřiměřenost takového rozhodnutí. Rovněž není pravdou, že by v odvolání neposkytl dostatečně konkrétní důvody nepřiměřenosti zamítavého rozhodnutí, které nelze dovozovat ani z provedených pobytových kontrol, když naopak osvědčení společného soužití s družkou a nezletilým synem odůvodňuje citelný zásah do jeho rodinného života v případě,

že dojde k jejich odloučení na dlouhou dobu bez možnosti pravidelně o syna pečovat, který je na jeho péči fixován.

7. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Vyslovila názor, že žalobce byl správním orgánem I. stupně řádně vyzván podle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění vady žádosti i k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Obě poštovní zásilky byly vzhledem k tomu, že se je nepodařilo doručit na adrese pobytu žalobce, podle údajů uvedených na vrácených zásilkách uloženy na příslušné pobočce České pošty, s. p., žadatel byl vyzván k jejich vyzvednutí a bylo mu zanecháno poučení. Vzhledem k tomu, že si žadatel zásilky v zákonné lhůtě nevyzvedl, bylo mu doručeno fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu. Následně měly být zásilky vloženy do poštovní schránky žadatele, byly však vráceny zpět správnímu orgánu I. stupně s poznámkou, že adresát nemá poštovní schránku. Tuto skutečnost potvrzuje i poslední pobytová kontrola provedená v místě pobytu žadatele, kdy bylo zjištěno, že schránka v domě je označena pouze jménem paní F.
8. Absence označené poštovní schránky nebrání zanechání výzvy k vyzvednutí písemnosti a poučení adresátovi, neboť je možné ji zanechat na jiném vhodném místě, např. na domovní nástěnce. Je věcí adresáta, aby si na adrese svého pobytu řádně označil poštovní schránku. Pokud tak neučinil, nemůže se této okolnosti následně dovolávat. Po správním orgánu nelze požadovat, aby cizince na takovou skutečnost upozorňoval. Žalovaná má z údajů na vrácené poštovní zásilce za prokázané, že žalobci byla výzva k vyzvednutí písemnosti a poučení zanecháno. Pokud žalobce tvrdí opak, měl možnost reklamace u České pošty s. p. Účastník řízení však svá tvrzení o nezanechání výzvy s poučením nijak neprokázal.
9. Žalovaná dále uvedla, že v případě napadeného rozhodnutí zákon č. 326/1999 Sb. nestanoví povinnost posuzovat přiměřenost jeho dopadu do soukromého a rodinného života žadatele a lze tak aplikovat pouze čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Ten však negarantuje cizincům právo vstupovat a pobývat na území státu a nedává jim ani právo, aby získali konkrétní typ pobytového oprávnění. Představuje pouze určitou garanci a korektiv toho, že při rozhodování o pobytovém oprávnění cizince bude brán v kontextu všech posuzovaných zájmů také přiměřený zřetel na existující osobní a rodinné vazby cizince. Úmluva však současně připouští zásah do tohoto práva, děje-li se tak v souladu se zákonem a v oblastech zájmů chráněných státem. Z čl. 8 Úmluvy vyplývá toliko povinnost posoudit možný dopad do práva na respektování soukromého a rodinného života jednotlivce, jestliže tento hájitelným způsobem tvrdí, že existují důvody se domnívat, že toto právo bude porušeno. Žalovaná v daných souvislostech odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 46/2008-71, z něhož citovala a dále na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. Skutečnost, že na území České republiky žijí bratři a otec žalobce, není dostatečně relevantní, neboť žalobce je zletilý, svéprávný a zcela soběstačný. Bylo na žalobci, aby v řízení uvedl konkrétní skutečnosti týkající se jeho soukromého a rodinného života a prokázal je. Žalovaná uvedla, že žadatel má mimo jiné možnost podat si žádost o povolení přechodného pobytu znovu a doložit zákonem stanovené náležitosti, příp. má možnost požádat si o jiný typ pobytového oprávnění. Žalovaná zdůraznila, že žalobce v minulosti pozbyl pobytové oprávnění na území České republiky v důsledku svého protiprávního jednání a na území České republiky poté pobýval neoprávněně, ačkoli mu byl již v roce 2020 udělen výjezdní příkaz.

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dne 7. 2. 2024 podal u správního orgánu I. stupně žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.). V žádosti uvedl, že se považuje za rodinného příslušníka syna M. R., narozeného X, státního příslušníka České republiky. K žádosti předložil cestovní doklad, doklad o zdravotním pojištění, rodný list syna a potvrzení o zajištění ubytování na adrese X. Tuto adresu také uvedl v žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu jako adresu místa pobytu na území České republiky. V této žádosti také sdělil své telefonní číslo na území České republiky a emailovou adresu. Součástí správního spisu je záznam o provedené pobytové kontrole dne 13. 5. 2024 pracovníky OPA Ostrava na adrese X. Na místě byl zastižen syn žalobce s jeho matkou paní N.F., narozená X, která informovala pracovníky správního orgánu, že žalobce je v zaměstnání v restauraci v Havířově. Další pobytová kontrola byla na uvedené adrese provedena 16. 5. 2024. V místě bydliště byla opětovně zastižena paní F., která sdělila, že žalobce je v práci. Hlídce ukázala jeho osobní věci a společné fotografie. Ve večerních hodinách téhož dne byla pobytová kontrola provedena znovu. Na místě byl již zastižen i žalobce, který pracovníkům ministerstva vnitra předložil cestovní pas a uvedl, že na této adrese bydlí se svou družkou N. F., čemuž odpovídalo i označení na zvonku. Souhlasil s nahlédnutím do bytu, kde hlídce ukázal ložnici s manželskou postelí a skříněmi. V době prohlídky se na místě nacházela také jeho družka paní N. F., která potvrdila, že na označené adrese žijí spolu už přes tři roky a čtyři roky jsou ve vztahu. V bytě se nacházel také i jejich syn M. R. Pro další využití na sebe žalobce předal telefonní kontakty. Telefonní čísla jsou uvedena v záznamu o provedení pobytové kontroly.
12. Ze správního spisu dále plyne, že 28. 8. 2024 bylo správnímu orgánu doručeno podání odeslané obchodní společností GONET MAX s. r. o., Ostrava, Úprkova 1/25, obsahující jednu větu „Dobrý den, zasíláme potvrzení o zajištění ubytování pro pana S. R. Za společnost GONET MAX s. r. o. K.“. S tímto podáním byl správnímu orgánu doručen i doklad o zajištění ubytování, podle něhož subjekt GONET MAX s. r. o., Ostrava, Úprkova 1/25 potvrzuje, že poskytne ubytování cizinci pan S. R., narozen X, státní příslušnost Bangladéš, cestovní pas číslo X od 1. 9. 2024 do 31. 12. 2024 na adrese S. O., K. 1478/1. Následně dne 11. 10. 2024 byla pracovníky Policie České republiky OPA Ostrava na žádost Ministerstva vnitra provedena pobytová kontrola k osobě žalobce na adrese X. Záznam o pobytové kontrole obsahuje údaj o tom, že domovní zvonek a poštovní schránka číslo 8 je označen jménem F. V bytě číslo X se nacházela paní N. F., narozena X, která uvedla, že je přítelkyní žadatele S. I. R. a matkou jejich syna M. R., narozeného 5. 6. 2023 a bydlí zde společně s žadatelem od července 2024. Žadatel byl v době prověrky v práci. Paní F. se nacházela v bytě o velikosti 1+1 se svým synem. V bytě se nacházelo pánské oblečení a drogerie. Sousedka z bytu číslo 1 paní S. poznala žadatele podle fotografie a uvedla, že bydlí v bytě číslo 8 se svou rodinou.

13. Ze správního spisu se dále podává, že dne 13. 11. 2024 správní orgán I. stupně vyhotovil výzvu k odstranění vad žádosti č. j. OAM-2081-29/PP-2024 adresovanou žalobci, jemuž jednak sdělil, že jeho žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu trpí vadami, neboť neobsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti uvedené v § 87b odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., a proto jej vyzývá, aby doložil doklad o cestovním zdravotním pojištění, neboť jak bylo správním orgánem zjištěno, jím doložený evropský průkaz zdravotního pojištění vystavený Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky s platností do 31. 12. 2025 existuje, ale je neplatný. Proto je nutné výše uvedenou vadu žádosti odstranit, a to doložením platného dokladu o cestovním zdravotním pojištění, kterým by bylo prokázáno, že je i v současné době zdravotně pojištěn. K odstranění vad žádosti, respektive doložení uvedené náležitosti mu správní orgán poskytuje lhůtu 10 dnů od doručení výzvy. Pokud výše specifikovanou vadu žádosti v uvedené lhůtě neodstraní, bude jeho žádost zamítnuta. Tato výzva byla žalobci doručována na adresu X. Součástí správního spisu je nedoručená zásilka se sdělením pošty, že adresát 15. 11. 2024 při doručování nebyl zastížen, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 18. 11. 2024, adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Zásilka nebyla vyzvednuta. Zásilku nebylo možné vložit do schránky s poznámkou, že adresát nemá schránku, zásilka byla vrácena odesílateli 2. 12. 2024.
14. Na adresu X byla žalobci doručována i výzva k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 3. 12. 2024. I tato zásilka se vrátila správnímu orgánu zpět jako nedoručená se sdělením pošty, že v době doručování zásilky 6. 12. 2024 adresát nebyl zastížen, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 9. 12. 2024. Zásilku nebylo možné vhodit do schránky ani na jiné vhodné místo s poznámkou, že adresát nemá schránku.
15. Poté dne 15. 1. 2025 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí č. j. OAM-2081-34/PP-2024, kterým žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítl z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., neboť k žádosti nepředložil náležitosti uvedené v § 87b odst. 3 téhož zákona. Současně byla podle § 87e odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., žalobci stanovená lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 22. 1. 2025 na adrese X. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím zástupce odvolání, o němž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 6. 5. 2025 č. j. MV - 42562-4/SO-2025. Odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Rozhodnutí nabylo právní moci 7. 5. 2025.
16. Žalovaná v napadaném rozhodnutí dospěla k závěru, že žalobce byl správním orgánem prvního stupně řádně vyzván podle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění vady žádosti, byla mu poskytnuta dostatečná lhůta a byl poučen o následcích jejich případného neodstranění. Na výzvu nijak nereagoval, rovněž nereagoval na výzvu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Dle žalovaného obě poštovní zásilky se žalobci nepodařilo doručit přímo na adrese pobytu, proto byly podle údajů uvedených na vrácených zásilkách uloženy na příslušné pobočce České pošty, s. p., žalobce byl vyzván k jejich vyzvednutí a bylo mu zanecháno poučení. Vzhledem k tomu, že si zásilky v zákonné lhůtě nevyzvedl, bylo mu doručeno fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu. Následně měly být zásilky vloženy do poštovní schránky žalobce, byly však vráceny zpět správnímu orgánu I. stupně s poznámkou, že adresát nemá poštovní schránku. Tuto skutečnost potvrzuje i poslední

pobytová kontrola provedená v místě pobytu žalobce, kdy bylo zjištěno, že schránka v domě je označena pouze jménem paní F. Žalobce dle žalované svá tvrzení o nezanechání výzvy s poučením nijak neprokázal. Dále žalovaná učinila závěr, že podle § 87e odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže žadatel nepředloží náležitosti uvedené v § 87b odst. 3 téhož zákona, mezi něž patří také doklad o zdravotním pojištění. Tento doklad žalobce nepředložil. Vzhledem k tomu tedy správní orgán I. stupně musel žádost zamítnout. Uvedený doklad žalobce nepředložil ani dodatečně při podání odvolání. K odvolací námitce žalobce, že správní orgán I. stupně nezhodnotil dopady rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, žalovaná uvedla, že postup správního orgánu I. stupně nelze považovat za přepjatý formalismus s tím, že zákon č. 326/1999 Sb., jednoznačně stanoví, že v případě nedoložení všech požadovaných náležitostí musí ministerstvo žádost zamítnout. Úmysl zákonodárce postihnout i nedoložení dokladu o zdravotním pojištění zamítnutím žádosti je tedy zcela jasný a postup správního orgánu by vedl k nezákonnému rozhodnutí.

17. Podle ust. § 87e odst. 1 písm. a) bod druhý zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže žadatel nepředloží náležitosti uvedené v § 87b odst. 3.
18. Podle ust. § 87b odst. 3 téhož zákona, k žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu je žadatel povinen předložit za a) náležitosti uvedené v § 87a odst. 2, b) doklad potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, c) doklad o pobytu občana Evropské unie na území; to neplatí, pokud bylo občanu Evropské unie vydáno osvědčení o registraci nebo povolení k trvalému pobytu nebo jde-li o rodinného příslušníka státního občana České republiky, který je přihlášen k trvalému pobytu na území, a d) jako rodinný příslušník občana Evropské unie podle § 15a odst. 3, dále doklad 1. podle § 42b odst. 1 písm. d) a 2. o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j, a na požádání doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění; to neplatí, jde-li o případ uvedený v § 180j odst. 4.
19. Podle ust. § 87a odst. 2 citovaného zákona, k žádosti o vydání osvědčení o registraci občan EU předloží a) cestovní doklad, b) fotografie, c) doklad o zdravotním pojištění; to neplatí, neplatí, je-li účelem pobytu zaměstnání, podnikání nebo jiná výdělečná činnost, a d) doklad o zajištění ubytování na území.
20. Podle ust. § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit.
21. Podle ust. § 20 odst. 1 správního řádu, fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li

doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

22. Podle ust. § 19 odst. 4 správního řádu, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.
23. Krajský soud se ztotožňuje se závěry správních orgánů, že žalobce k žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal dne 7. 2. 2024, nepředložil platný průkaz zdravotního pojištění, přestože tato jeho povinnost vyplývala z § 87b odst. 3 téhož zákona. Žalobce sice předložil průkaz zdravotního pojištění, ovšem v průběhu správního řízení bylo z veřejně dostupných databází zjištěno, že se jedná o průkaz neplatný. Správní orgán I. stupně proto postupoval v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu a 13. 11. 2024 vyhotovil výzvu k odstranění vad žádosti, v níž žalobce vyzval k předložení dokladu o cestovním zdravotním pojištění ve stanovené lhůtě, přičemž mu sdělil, že jím předložený doklad o cestovním zdravotním pojištění s platností do 31. 12. 2025 existuje, ale je neplatný, a proto je výše uvedenou vadu žádosti nutno odstranit, a to doložením platného dokladu o cestovním zdravotním pojištění, kterým by bylo prokázáno, že je i v současné době zdravotně pojištěn. Současně byl žalobce poučen i o následcích nesplnění výzvy.
24. Postup správního orgánu I. stupně byl správný i v tom, že přistoupil v souladu s § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů k výzvě, aby žalobce odstranil vadu podané žádosti, tedy doložil doklad, kterým by bylo prokázáno, že je skutečně zdravotně pojištěn, přičemž k odstranění tohoto nedostatku správní orgán určil lhůtu 10 dnů od doručení výzvy, přičemž písemná výzva obsahovala také řádné poučení o následcích, které by mělo neodstranění vad v určené lhůtě.
25. Krajský soud se však již neztotožňuje se závěry správních orgánů obou stupňů o řádném doručení této výzvy žalobci fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu. Předmětná výzva k odstranění vad žádosti ze dne 13. 11. 2024 byla totiž žalobci doručována na adresu X. V posuzované věci ovšem krajský soud nemohl pominout tu podstatnou skutečnost, že žalobce v žádosti rodinného příslušníka občana EU o vydání povolení k přechodnému pobytu ze dne 7. 2. 2024 jako adresu místa pobytu na území České republiky označil adresu X, sdělil správnímu orgánu také své telefonní číslo na území České republiky a emailovou adresu. V této souvislosti je třeba také poznamenat, že kolonka, adresa pro doručování, je-li odlišná od místa pobytu na území, zůstala nevyplněna. Podle § 98 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, má cizinec povinnost hlásit změny místa svého pobytu Ministerstvu vnitra či Policii České republiky. Správní spis v posuzované věci neobsahuje žádné podání žalobce o změně adresy místa pobytu na území České republiky, kterou uvedl v žádosti a byl na ní zastižen v době pobytové kontroly dne 16. 5. 2024, kdy zopakoval, že na adrese X, bydlí se svou družkou paní N. F., čemuž také odpovídalo i označení na zvonku. Pro další využití také na sebe předal telefonní kontakty, jednalo se o dvě telefonní čísla, přičemž jedno z nich je totožné s telefonním číslem uvedeným v žádosti. Krajský soud zastává názor, že doručoval-li správní orgán výzvu k Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

odstranění vad žádosti žalobci na adresu X, postupoval v rozporu s § 20 odst. 1 a § 19 odst. 4 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Správní orgán se dle názoru soudu nemohl spokojit se sdělením paní Kutákové vystupující za společnost GONET MAX s. r. o., ani se sdělením paní N. F. při pobytové kontrole dne 11. 10. 2024 na adrese X o tom, že je přítelkyní žalobce a že na této adrese bydlí společně s žalobcem od července roku 2024. Správní spis neobsahuje žádný podklad o tom, že by tyto osoby žalobce zmocnil k zastupování v předmětném řízení a že by tedy byly oprávněny za žalobce jednat. Jestliže správní orgán měl na žalobce dva telefonní kontakty, disponoval i jeho emailovou adresou, nic mu nebránilo v tom, aby si ověřil, zda evidence jím nahlášeného pobytu na adrese X je aktuální, respektive zda došlo ke změně místa pobytu cizince, když žalobce sám v průběhu správního řízení žádný úkon v tomto směru vůči správnímu orgánu neučinil. Lze shrnout, že v projednávané věci nebyla výzva k doplnění podané žádosti ze dne 13. 11. 2024 žalobci doručena účinně, a nebyly tak ani splněny podmínky pro zamítnutí žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky podle § 87e odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb.

26. Uvedená vada řízení vedla krajský soud ke zrušení napadeného rozhodnutí bez jednán podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů a § 78 odst. 1 téhož zákona a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž je žalovaná vázána právním názorem, který soud v tomto zrušujícím rozsudku vyslovil. S ohledem na výše vyslovený závěr, se krajský soud z důvodu nadbytečnosti již nezabýval dalšími žalobními námitkami žalobce, které se týkaly přiměřenosti dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.
27. Podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 16 269,40 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce. Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny advokáta za 2 úkony právní pomoci po 4 620 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsí žaloby) podle § 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, což je 9 240 Kč, 2 režijních paušálů po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměny a náhrady činí celkem 10 140 Kč. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, takže k částce 10 140 Kč je rovněž nutno připočíst 21 % DPH, což je 2 129,40 Kč. Odměny a náhrady včetně DPH tak činí celkem 12 269,40 Kč. K nákladům řízení dále náleží soudní poplatek za žalobu 3 000 Kč a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Náklady řízení představují celkem částku 16 269,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 21. dubna 2026

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně